

TEN GELEIDE

Mobiliteit en milieu staan vandaag meer dan ooit in de belangstelling. De milieuproblemen die met de groei van de mobiliteit gepaard gaan, zijn hieraan zeker niet vreemd. Niemand moet hiervan nog overtuigd worden. Elke dag verneemt men over de radio, of ervaart men zelf, de ellende van de doorsnee burger op weg naar de arbeidsplaats. Ook gedurende de vakanties blijft niemand gespaard van deze gezel van de moderne samenleving. Stress, zware ongevallen, vervuiling van het milieu en de sociale problemen die hieruit voortvloeien zijn maar enkele facetten van de zware kost van de mobiliteit voor de samenleving. Deze kost is trouwens niet voor iedereen gelijk, net zomin als iedereen in onze maatschappij even mobiel zou zijn. Zoals van zovele andere verworvenheden van onze samenleving pikt de ene groep hiervan meer mee dan de andere.

Dit is een thema waaraan de sociologie reeds geruime tijd aandacht besteedt. Reeds E. Durkheim trok de aandacht op de materiële dichtheid van de samenleving waarin wegen en vervoer een belangrijke rol spelen. Maar nog veel meer uitgesproken is deze belangstelling terug te vinden in de studie van de groei van de stad van Ernest W. Burgess die reeds in 1925 cijfers geeft over de mobiliteit in de stad en aantoonde dat mobiliteit verschilt volgens de sekse, de leeftijd en de sociale status van de mensen. Sedertdien heeft de studie van het milieu en de mobiliteit meer aandacht gekregen. In Vlaanderen was dit wellicht meer het geval bij planologen en sociaal-geografen, maar ook sociologen interesseren zich voor dit veld. Wij geven in dit themanummer hiervan enkele voorbeelden. Als gastredacteur heeft Kris Deschouwer enkele sociologen bij elkaar gebracht om een aantal problemen van milieu en mobiliteit wat scherper te analyseren. Hij heeft daarvoor niet enkel een beroep gedaan op sociologen, maar ook op een ingenieur. Milieuproblemen vragen immers niet enkel om een sociaal-wetenschappelijke oplossing, maar eveneens om een technologische oplossing. Daarom wordt er naast de sociologische bijdragen een meer technologisch artikel in dit nummer gepubliceerd, wat zeer ongebruikelijk is voor het Tijdschrift voor Sociologie.

Met dit themanummer is de huidige redactie aan het einde gekomen van haar driejarig mandaat. Het was een voorrecht om drie jaar als hoofdredacteur aan dit tijdschrift te werken. Het is wellicht de beste plaats om te vernemen wat er in Vlaanderen aan sociologische arbeid wordt geleverd en dit is bemoedigend. De

samenwerking met een redactieploeg die als ploeg besliste wat dit tijdschrift zou moeten zijn, is een ervaring waarvoor men enkel dankbaar kan zijn dat men deze kans heeft gehad. Van de leden van de redactie wil ik hier speciaal Geert Loosveldt danken. Hij was redactiesecretaris en iedereen weet hoe het met een organisatie gaat als de secretaris het laat afweten. Hij was nochtans meer dan iemand die de verslagen maakte en de contacten met de drukker verzorgde. De vele uren die we samen aan het Tijdschrift hebben besteed, hebben op vele andere punten dan de zuiver administratieve sporen achtergelaten.

Drie jaren redactiewerk voor het Tijdschrift betekent ook voor het secretariaat van het departement waar de hoofdredacteur werkzaam is een zware bijkomende opgave. De goede afwerking van het Tijdschrift is overwegend aan hen te danken. Alle leden van het secretariaat van het Departement voor Sociologie van de K.U. Leuven hebben hiertoe bijgedragen. Sommigen zijn er zeer sterk bij betrokken geweest. Dit is het geval met mevrouw Chris Vander Hulst die met veel zorg het Tijdschrift vorm gaf tot het naar de drukker kon. Evenmin te vergeten is het werk van mevrouw Hilde Van Meerbeeck die al vele jaren de administratie van het Tijdschrift verzorgt. Allen zullen het nu wat rustiger krijgen.

Het tijdschrift zal binnenkort zijn 15e jaargang beginnen. Dat dit mogelijk is, is te danken aan de inzet van al deze mensen, maar eveneens aan al die auteurs die hebben bijgedragen tot de groei van de sociologie in Vlaanderen. Het Tijdschrift is het instrument geweest om hun ideeën te verspreiden. Ik hoop dat dit nog lang zo mag blijven.

J.C. Verhoeven
Hoofdredacteur

